

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's — Strategische richtsnoeren voor een duurzamere en concurrerendere EU-aquacultuur voor de periode 2021 tot en met 2030

(COM(2021) 236 final)

(2021/C 517/16)

Rapporteur: **Anastasis YIAPANIS**

Raadpleging	Europese Commissie, 31.5.2021
Rechtsgrondslag	Artikel 304 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie
Bevoegde afdeling	Landbouw, Plattelandsontwikkeling en Milieu
Goedkeuring door de afdeling	9.9.2021
Goedkeuring door de voltallige vergadering	22.9.2021
Zitting nr.	563
Stemuitslag (voor/tegen/onthoudingen)	233/2/6

1. Conclusies en aanbevelingen

1.1. Het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) steunt de inspanningen en initiatieven van de Europese Commissie om de aquacultuursector te helpen groeien en duurzamer te worden. Desondanks maakt deze sector in de EU zijn reële groeipotentieel niet waar. Het baart het EESC zorgen dat 65 % van de in Europa geconsumeerde aquatische producten wordt ingevoerd⁽¹⁾.

1.2. Steeds meer consumenten kiezen voor een consumptiepatroon met een hogere voedingswaarde, waarbij vis en aquacultuurproducten bovenaan hun lijstje staan. Dat biedt de sector aanzienlijke groeikansen, maar houdt ook een verantwoordelijkheid in om de voedselzekerheid van de EU in de toekomst te waarborgen. Het garanderen van veilig, gezond en duurzaam voedsel in de EU moet een van de topprioriteiten zijn.

1.3. Een gecoördineerde inspanning van de Europese Commissie en de lidstaten is nodig om de productiecapaciteit en de winstgevendheid van de sector te vergroten. Onmiddellijke vereenvoudiging van de administratieve procedures moet worden aangevuld met hoge milieunormen, teneinde de ecosystemen en de biodiversiteit in stand te houden en de kwaliteit van het water te verbeteren. Het EESC is ingenomen met het voorstel van de Commissie om in alle lidstaten éénloketsystemen voor aquacultuurvergunningen op te zetten.

1.4. Er moet een goed evenwicht worden gevonden tussen het behoud van de biodiversiteit op aarde en het tegemoetkomen aan de noodzakelijke voedselbehoeften, rekening houdend met sociale gevolgen, een gezonde levensstijl en de bescherming van het milieu. De mariene en binnenwateren moeten in stand gehouden en beschermd worden en tegelijkertijd moeten duurzame aquacultuuractiviteiten worden gepromoot, zodat de EU-bevolking van voldoende voedsel kan worden voorzien.

1.5. De beschikbaarheid van ruimte is een belangrijke horde bij de ontwikkeling van de sector. Aquacultuurvoorzieningen moeten verder worden ontwikkeld, met name in kust- en plattelandsgebieden in de Unie, op plaatsen die voor andere economische activiteiten ongeschikt zijn. Het EESC verzoekt de lidstaten om werk te maken van gecoördineerde ruimtelijkeordeningsprojecten, waarbij ook gedacht moet worden aan planning op zeebekkenniveau, het opnieuw in gebruik nemen van verlaten aquacultuurvoorzieningen en systemen voor het analyseren van big data.

1.6. Volgens het EESC zal de betrokkenheid van de sociale partners en relevante maatschappelijke organisaties bij de toekomstige ontwikkelingsstrategie van de sector een meerwaarde opleveren voor de Unie. Zij kunnen zowel deskundigheid op hoog niveau als uitstekende communicatiemogelijkheden bieden.

⁽¹⁾ https://www.eumofa.eu/documents/20178/415635/EN_The+EU+fish+market_2020.pdf

1.7. Het EESC pleit voor een ethische relatie tussen de verschillende actoren in de waardeketen. Kleine en middelgrote ondernemingen en startende bedrijven moeten ten volle worden gesteund in hun streven om te groeien, hoogwaardige banen te scheppen en nieuwe duurzame economische modellen te creëren, terwijl de publiek-private partnerschappen moeten kunnen profiteren van financieringsinstrumenten die verbintenissen op lange termijn dekken.

1.8. Onderwijs- en beroepsopleidingsprogramma's kunnen helpen tegemoet te komen aan de behoeften van de sector aan goed opgeleid personeel. In dit verband kunnen oproepen tot het indienen van voorstellen voor de aquacultuursector worden gefinancierd met middelen uit het Europees Sociaal Fonds.

1.9. Etiketteringsvoorschriften spelen een zeer belangrijke rol bij het informeren van consumenten over de kwaliteit van aquacultuurproducten. Europese burgers moeten betrouwbare informatie krijgen, met name over producten die afkomstig zijn uit landen met weinig tot geen wetgeving ter zake. De traceerbaarheidsvereisten moeten voor alle producten op de interne markt vanaf de kwekerij worden toegepast. Het doel is om uiteindelijk tot een volledig gelijk speelveld op de eengemaakte markt te komen.

1.10. Communicatie over de inspanningen en vorderingen van de sector om milieu- en klimaatvriendelijk te opereren is van het grootste belang om voor maatschappelijk draagvlak te zorgen en om consumenten bewust te maken van de inspanningen die worden geleverd. Een sector die een groot potentieel heeft om zijn milieuvoetafdruk te verkleinen, heeft dringend behoefte aan afvalbeheersystemen. De sector beschikt ook over een aanzienlijk potentieel om circulariteit en hernieuwbare aquatische hulpbronnen te promoten en tegelijk te streven naar een lager energieverbruik en minder koolstofuitstoot.

1.11. Er zijn snelle en grootschalige openbare en particuliere investeringen nodig, met name in onderzoek en ontwikkeling. De Commissie moet alle relevante beschikbare EU-middelen en partnerschapsmogelijkheden via de netwerken van de sociale partners en maatschappelijke organisaties onder de aandacht brengen, met als uiteindelijk doel alle producenten, met name kleine en middelgrote ondernemingen, te bereiken.

1.12. Het EESC waardeert en steunt het voorstel om een EU-mechanisme voor bijstand op het gebied van aquacultuur, met een speciaal onlineplatform, op te zetten, en is van mening dat er op Europees niveau dringend behoefte is aan een groeistrategie voor de aquacultuur die het potentieel van de sector versterkt.

2. Achtergrond

2.1. Volgens de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO) zou de wereldbevolking ten opzichte van het huidige niveau met meer dan twee miljard mensen kunnen toenemen, tot 9,15 miljard in 2050. De inkomens zullen nog sneller stijgen. Om aan de toegenomen vraag te voldoen verwacht de FAO dat de wereldwijde landbouwproductie in 2050 60 % hoger zal liggen dan in 2005 ⁽²⁾. De aquacultuursector heeft het potentieel om te groeien en aan een groot deel van deze vraag te voldoen en de druk op de landbouwsector enigszins te verlichten.

2.2. De aquacultuurproductie wordt sterk gedomineerd door Aziatische landen, met een aandeel van ongeveer 89 % in de laatste twee decennia ⁽³⁾. In de EU varieert de aquacultuurproductie van traditionele tanks en lagunes tot het gebruik van kooien en tanks in open zee of recirculerende systemen. De sector biedt rechtstreeks werk aan meer dan 74 000 mensen bij meer dan 12 000 bedrijven ⁽⁴⁾.

2.3. De EU is de op een na grootste handelaar in visserij- en aquacultuurproducten ter wereld, na China. Als netto-invoerder had de EU in 2019 een tekort op de handelsbalans van 21 miljard EUR. Volgens de meest recente cijfers maakt de aquacultuurproductie van de EU slechts 1,15 % uit van de totale wereldproductie ⁽⁵⁾. Uit een Eurobarometer-studie uit 2017 ⁽⁶⁾ blijkt dat de overgrote meerderheid van de EU-burgers minstens één keer per maand visserijproducten consumeert en dat oudere consumenten dit het vaakst doen.

2.4. De mededeling van de Europese Commissie "Strategische richtsnoeren voor de duurzame ontwikkeling van de aquacultuur in de EU" ⁽⁷⁾ is een zeer uitgebreide analyse van de huidige situatie in de aquacultuursector en bevat tal van waardevolle voorstellen om de sector duurzamer en concurrerder te maken. De EU heeft zich duidelijk ertoe verbonden de doelstellingen van de Europese Green Deal en die van de "van boer tot bord"-strategie verder te verwezenlijken.

⁽²⁾ http://www.fao.org/fileadmin/user_upload/esag/docs/AT2050_revision_summary.pdf

⁽³⁾ Werkgroep van deskundigen inzake het economisch verslag over de aquacultuursector in de EU.

⁽⁴⁾ https://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/economic/-/asset_publisher/d71e/document/id/2871698

⁽⁵⁾ https://www.eumofa.eu/documents/20178/415635/EN_The+EU+fish+market_2020.pdf

⁽⁶⁾ Special Eurobarometer 450: EU consumer habits regarding fishery and aquaculture products.

⁽⁷⁾ Strategische richtsnoeren voor de duurzame ontwikkeling van de aquacultuur in de EU.

3. Algemene opmerkingen

3.1. Vis en andere aquatische producten hebben een hoge voedingswaarde en worden sterk aanbevolen voor het behoud van een goede gezondheid. Er is een stijgende consumentenvraag naar duurzame en gezonde voedingsproducten van hoge kwaliteit, en consumenten verwachten er ook steeds meer van. De uitstekende kwaliteit van aquatische levensmiddelen uit de EU vormt nog steeds een belangrijk concurrentievoordeel. De sector maakt zijn reële groeipotentieel echter niet waar en in vergelijking met andere delen van de wereld krimpt zijn aandeel in de wereldproductie.

3.2. Het EESC is van mening dat de aquacultuursector van de EU veel meer producten zou moeten leveren om aan de vraag op de eengemaakte markt te voldoen. Het is nog altijd niet te geloven dat 65 % van de in Europa geconsumeerde aquatische producten wordt ingevoerd. Zoals het er nu voorstaat, brengt de Europese Unie haar voedselzekerheid in de toekomst in gevaar. Het EESC heeft er al eerder op gewezen dat “het gebrek aan evenwicht op de externe handelsbalans van aquatische producten [...] onaanvaardbaar is, zowel in economisch opzicht, vanwege het handelsdeficit dat dit inhoudt, maar ook in sociaal opzicht omdat werkgelegenheidskansen niet worden benut”⁽⁸⁾. Het EESC is zeer teleurgesteld dat de situatie vijf jaar later nog steeds hetzelfde is en dat de verwachte resultaten niet zijn bereikt.

3.3. Aquacultuur op het land heeft een uitstekend groeipotentieel. Vijverteelt is ongetwijfeld de meest milieuvriendelijke vorm van zoetwateraquacultuur, maar de productiviteit ervan is laag. De EU beschikt echter over voldoende praktische ervaring om de vijver- en intensieve teelt op een volledig milieu- en klimaatvriendelijke manier en conform de beginselen van de circulaire economie te beheren. Om een vlotte financiering te waarborgen moeten klimaatconforme technologieën volledig worden geïntegreerd in de taxonomie voor groene investeringen. Tot slot komt de verticale en horizontale ontwikkeling van de voedselverwerking, met inbegrip van nieuwe soorten, zowel de toegevoegde waarde als het consumentendraagvlak, de werkgelegenheid en de recirculatie van voedsel en afval ten goede.

3.4. Aan de stijgende vraag naar voedsel in de komende jaren moet worden voldaan via duurzame projecten die zowel hoogwaardige voedingsmiddelen opleveren als het milieu beschermen. De EU speelt een voortrekkersrol op het gebied van de uitvoering van de SDG's en het EESC is van mening dat dit de juiste weg voorwaarts is. De aquacultuursector is uitermate belangrijk voor het verwezenlijken van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen van de VN, met name SDG 2 (Beëindig honger, bereik voedselzekerheid en verbeterde voeding en promoot duurzame landbouw), SDG 12 (Verzeker duurzame consumptie- en productiepatronen) en SDG 15 (Bescherm, herstel en bevorder het duurzaam gebruik van ecosystemen).

3.5. Het EESC is van mening dat er voor de sector een groot potentieel is om circulariteit en hernieuwbare aquatische hulpbronnen te promoten en tegelijk te streven naar een lager energieverbruik en minder koolstofemissies. Communicatie over de inspanningen en vorderingen van de sector om milieu- en klimaatvriendelijker te opereren is van het grootste belang voor maatschappelijk draagvlak voor de verdere groei van de sector en voor de vraag van de consument.

3.6. Steeds meer burgers willen dat hun voeding een hogere voedingswaarde heeft en geven daarbij de voorkeur aan vis en aquacultuurproducten⁽⁹⁾. Anderzijds zijn de milieuvoetafdruk en de hoge kosten die met de voedselproductie gepaard gaan, aanzienlijk. Het is overduidelijk dat doorgaan op de bekende weg niet als duurzaam kan worden beschouwd en dat nieuwe economische modellen moeten worden ontwikkeld.

3.7. Volgens datzelfde rapport is er maar één manier om aanzienlijk meer voedsel en biomassa uit de oceaan te halen, namelijk het oogsten van vis en week-, schaal- en schelpdieren die, gemiddeld, van een lager trofisch niveau zijn dan de huidige. Aquacultuur op zee zou voor dit doel waarschijnlijk het meest geschikt zijn. Dat zou in feite een nieuw bedrijfsmodel vergen dat gericht is op het oogsten van soorten die nu helemaal niet, of slechts in beperkte mate, worden geëxploiteerd.

3.8. Voor weekdieren en algen is een belangrijke rol weggelegd, aangezien zij onderaan de voedselketen staan en hun voedingsstoffen rechtstreeks aan het water onttrekken. Terwijl algen in veel Aziatische landen op grote schaal worden gekweekt en gegeten, kunnen ze in de EU als een nieuw product worden beschouwd en worden er slechts enkele met succes gekweekt. Ze zijn caloriearm maar rijk aan vezels die diverse gezondheidsvoordelen bieden. Het EESC is ingenomen met het voornemen van de Europese Commissie om een specifiek initiatief ter ondersteuning van de consumptie van algen op te zetten.

3.9. Het is van mening dat het concurrentievermogen van de sector aanzienlijk kan worden verbeterd en dat er tegelijkertijd hoogwaardige banen kunnen worden gecreëerd in de kust- en plattelandsgedebieden van de Unie waar het vrij moeilijk is om andere economische activiteiten te ontplooien. Het ontwikkelen van toekomstige sociale normen, het waarborgen van fatsoenlijke arbeidsomstandigheden en het uitbannen van onaanvaardbare praktijken zijn van groot belang voor het vermogen om banen te scheppen, maar ook voor de toeleveringsketens. Bij het waarborgen van voedselzekerheid moet er een evenwicht zijn tussen de drie aspecten van duurzame ontwikkeling: het sociale, het economische en het milieuaspect.

⁽⁸⁾ EESC-advies “Belemmeringen voor een duurzame aquacultuur in Europa wegnemen” (PB C 34 van 2.2.2017, blz. 73).

⁽⁹⁾ Science Advice for Policy by European Academies — Food from the Oceans.

4. Specifieke opmerkingen

4.1. Aangezien de aquacultuur wordt beheerd via een gedeelde bevoegdheid van de Europese Commissie en de lidstaten, is een gecoördineerde inspanning nodig om de sector duurzamer en winstgevender te maken. Dit behelst ook dat administratieve procedures moeten worden vereenvoudigd en dat er optimaal moet worden samengewerkt tussen de Commissie en de nationale en regionale overheidsdiensten. Onnodige, langdurige administratieve procedures in de sector moeten worden verminderd en tegelijkertijd moet er worden ingezet op hoge milieunormen, teneinde de ecosystemen en de biodiversiteit in stand te houden en de kwaliteit van het water te verbeteren.

4.2. Het EESC heeft er al eerder op gewezen dat de “hoofdoorzaak van de trage administratieve procedures voor het bedrijven van aquacultuur en van het gebrek aan beschikbare vestigingslocaties is dat de uitvoering van de EU-milieuvoorschriften voor de nationale en regionale overheden bijzonder ingewikkeld is; dat geldt met name voor de kaderrichtlijn water, de kaderrichtlijn mariene strategie en de richtlijnen inzake Nature 2000. Dit heeft ertoe geleid dat de aquacultuurbedrijven moeten beantwoorden aan een aantal buitensporig dure vereisten, die paradoxaal genoeg niet eens leiden tot een betere bescherming van het milieu.”⁽¹⁰⁾

4.3. Het EESC is ingenomen met het voorstel van de Commissie om in alle lidstaten éénloketsystemen voor aquacultuurvergunningen op te zetten. Daardoor zou de bestaande, ongelooflijk lange goedkeuringsprocedure aanzienlijk worden verkort.

4.4. Het is van het grootste belang dat er vanuit zowel de particuliere als de openbare sector adequate financieringsmiddelen komen voor initiatieven op het gebied van duurzame aquacultuur. Het EESC is van mening dat de Commissie alle relevante beschikbare EU-middelen en partnerschapsmogelijkheden via de netwerken van de sociale partners en maatschappelijke organisaties onder de aandacht moet brengen, met als uiteindelijk doel alle producenten, met name kleine en middelgrote ondernemingen, te bereiken. Startende bedrijven moeten ten volle worden gesteund in hun streven om te groeien en hoogwaardige banen te scheppen en nieuwe duurzame economische modellen te creëren, en nieuwe publiek-private partnerschappen moeten worden ondersteund met financieringsinstrumenten die verbintenissen op lange termijn dekken. Het EESC is tevens van mening dat de relatie tussen producenten, retailers en andere stakeholders in alle fasen van de verwerking, behandeling en distributie ethisch moet zijn, teneinde de markttoegang voor kleine producenten te waarborgen en oneerlijke praktijken uit te bannen.

4.5. Snelle en grootschalige investeringen in O&O zijn nodig voor een sector die wil groeien en in staat is zowel gezond als duurzaam voedsel te leveren. De EU moet zorgen voor een groeistrategie voor de aquacultuur die het potentieel van de sector vergroot. In een sector waarin vooral kleine en middelgrote ondernemingen actief zijn, is het uiterst belangrijk dat producenten bewust worden gemaakt van de beschikbare EU-financieringsmogelijkheden.

4.6. Het EESC is van mening dat de interne markt het vermogen heeft om minstens driemaal de huidige productiecapaciteit te absorberen. Het waarborgen van veilig, gezond en duurzaam voedsel in de EU moet een van de topprioriteiten zijn. Bovendien moet in de nieuwe benadering inzake duurzame aquacultuur rekening worden gehouden met de gevolgen van de Brexit, aangezien de Europese aquacultuursector zwaar is getroffen door het vertrek van het VK uit de EU.

4.7. Het EESC dringt er bij de Europese Commissie op aan ervoor te zorgen dat ingevoerde producten aan dezelfde eisen en normen voldoen als die welke aan lokale producenten worden gesteld. Het EESC heeft reeds verzocht dat “de overheden aan de geïmporteerde producten dezelfde eisen inzake volksgezondheid [dienen] te stellen als aan de Europese producten, met een integrale traceerbaarheid “van boer tot bord”⁽¹¹⁾. De traceerbaarheid moet voor alle op de eengemaakte markt gebrachte producten vanaf de kwekerij worden gewaarborgd. Het is van essentieel belang om te zorgen voor een gelijk speelveld voor Europese producenten en voor veilige kwaliteitsproducten voor de consument.

4.8. Etiketteringsvoorschriften spelen een zeer belangrijke rol bij het informeren van Europese consumenten over de kwaliteit van duurzame aquacultuurproducten. De EU-wetgeving biedt het rechtskader om een gelijk speelveld te waarborgen, maar zij wordt niet altijd of niet volledig in acht genomen. De kwaliteitscontrole en de etikettering moeten worden opgevoerd om zowel de consument als legitieme bedrijven te beschermen en betrouwbare informatie te verstrekken, met name over producten die afkomstig zijn uit landen met weinig tot geen wetgeving ter zake.

4.9. Het EESC is van mening dat een volledig gelijk speelveld op de interne markt het uiteindelijke doel van de Commissie en de lidstaten moet zijn. Dit kan alleen worden bereikt door ervoor te zorgen dat de EU-normen volledig worden nageleefd voor alle producten die op de interne markt worden verkocht, of zij nu lokaal worden geproduceerd of worden ingevoerd. Het EESC dringt aan op volledig traceerbare producten die voldoen aan milieu- en kwaliteitsnormen. Het is van mening dat de traceerbaarheid van aquacultuurproducten en transparantie op het niveau van de toeleveringsketen van groot belang zijn, met name voor de soorten die in gevaar zijn.

⁽¹⁰⁾ EESC-advies “Belemmeringen voor een duurzame aquacultuur in Europa wegnemen” (PB C 34 van 2.2.2017, blz. 73).

⁽¹¹⁾ EESC-advies “Strategische richtsnoeren voor de duurzame ontwikkeling van de aquacultuur in de EU” (PB C 67 van 6.3.2014, blz. 150).

4.10. Kleine en middelgrote ondernemingen hebben onevenredig zwaar te lijden onder de bureaucratische rompslomp en de hoge administratieve kosten die aan het opzetten en runnen van een aquacultuurbedrijf zijn verbonden. Aangezien de sector overwegend uit kleine en middelgrote ondernemingen en familiebedrijfjes bestaat, dringt het EESC erop aan dat er in alle lidstaten éénloketinformatiecentra worden opgericht. Deze centra moeten volledig gedigitaliseerd zijn en producenten, investeerders en consumenten realtime-informatie verschaffen die steeds up-to-date is. Bovendien is het EESC van mening dat er meer producentenorganisaties moeten worden opgericht, aangezien deze uiterst belangrijk zijn voor het concurrentievermogen van de sector, met name voor dat van kleine en middelgrote ondernemingen. Ook is er behoefte aan een speciaal platform ter ondersteuning van bedrijfscontinuïteit en overnames.

4.11. Het EESC dringt aan op een specifiek kader van stimulansen om de sector te ondersteunen en in de richting van duurzaamheid te sturen. Het beveelt aan om in het kader van SDG 14 onmiddellijk een op duurzaamheid gebaseerd systeem van stimulansen te ontwikkelen. Fiscale prikkels voor duurzame aquacultuurproductie zijn ook een mogelijkheid waarnaar moet worden gekeken.

4.12. De beschikbaarheid van ruimte vormt een andere uitdaging voor de aquacultuursector, aangezien deze vaak concurreert met andere industrieën, zoals scheepswerven, hernieuwbare energiebronnen, recreatie, winningsactiviteiten enz. De lidstaten moeten werk maken van gecoördineerde ruimtelijkeordeningsprojecten, waarbij ook gedacht moet worden aan planning op zeebekkenniveau, het opnieuw in gebruik nemen van verlaten aquacultuurvoorzieningen en systemen voor het analyseren van big data.

4.13. Gegevensverzameling en -beoordeling kunnen een belangrijke rol spelen bij de ontwikkeling van de sector en het EESC dringt erop aan dat in dit verband zo snel mogelijk actie wordt ondernomen. Er zullen alleen resultaten kunnen worden bereikt als de noodzakelijke financiële middelen ter beschikking worden gesteld en zowel overheden als particuliere entiteiten hierbij rechtstreeks worden betrokken. Bovendien zal de overdracht van beste praktijken van plaatselijke actiegroepen (LAG's) naar plaatselijke actiegroepen visserij (FLAG's) en de verhoging van de middelen voor FLAG's de capaciteit van de kleine producenten verbeteren.

4.14. Onderwijs- en beroepsopleidingsprogramma's kunnen helpen om aan de behoeften van de aquacultuursector te voldoen en om de jonge generatie bewust te maken van de arbeids- en carrièremogelijkheden in de sector. Het EESC dringt ook aan op opleidingscursussen over duurzame aquacultuurpraktijken in het kader van een leven lang leren. In dit verband kunnen oproepen tot het indienen van voorstellen worden gefinancierd uit het Europees Sociaal Fonds en specifiek op de aquacultuursector worden gericht.

4.15. Een sector die een groot potentieel heeft om zijn milieuvoetafdruk te verkleinen, heeft dringend behoefte aan afvalbeheersystemen, alsook aan kwaliteitscontrole en gezondheids- en voedselveiligheidsnormen. Dit zou van bijzonder belang zijn voor de toekomstige duurzaamheid van de sector.

4.16. De maatregelen die de komende vijf jaar ter ondersteuning van de aquacultuursector worden genomen, zijn van het grootste belang voor de toekomst van de sector en zullen bepalend zijn voor de mate van afhankelijkheid van invoer. Het EESC is van mening dat de betrokkenheid van de sociale partners en maatschappelijke organisaties bij het ontwerp en de uitvoering van de maatregelen van groot belang is en een meerwaarde zal opleveren voor de Unie, doordat de duurzame productiviteit en het concurrentievermogen van de sector erdoor worden bevorderd.

4.17. Verder is het EESC van oordeel dat de mariene en binnenwateren in stand gehouden en beschermd moeten worden en dat tegelijkertijd duurzame aquacultuuractiviteiten moeten worden gepromoot, zodat de EU-bevolking van voldoende voedsel kan worden voorzien. Er moet een goed evenwicht worden gevonden tussen het behoud van de biodiversiteit op aarde en het tegemoetkomen aan de noodzakelijke voedselbehoeften, rekening houdend met de sociale gevolgen, een gezonde levensstijl en de bescherming van het milieu. Water, voedingsstoffen, de ligging van de kwekerij en energie behoren tot de belangrijkste aspecten die bepalend zijn voor de ecologische duurzaamheid van aquacultuurbedrijven.

4.18. Ten slotte waardeert het EESC alle inspanningen en initiatieven van de Europese Commissie om de sector te helpen groeien en duurzamer te worden. Het voorstel om een EU-mechanisme voor bijstand op het gebied van aquacultuur op te zetten, met een speciaal onlineplatform, is van groot belang voor producenten. Ook de uitwisseling van goede praktijkvoorbeelden tussen de lidstaten moet worden verbeterd.

Brussel, 22 september 2021.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Christa SCHWENG